

Juryrapport

Martien Coppens prijs 2010

Jury: Tom Meerman, Hans Zoete, Jan Nabuurs

Voorzitter van de jury (zonder stemrecht): Sjef van Schalen

Thema: **Kijk ons nu hier eens**

Het doel van de Martien Coppens prijs is het bevorderen van documentaire fotografie onder amateurfotografen. Het is dan ook opmerkelijk dat er zich onder de 33 inzendingen zeer weinig documentaire series bevonden. De series die het meest richting documentaire fotografie kwamen, betroffen reportages. Er waren niet veel maatschappelijke onderwerpen en de diepgang bij de meeste series was blijkbaar moeilijk. Een groot deel van de ingezonden series betrof geënceneerde fotografie. Hoewel geënceneerde fotografie ook documentair kan zijn, was dit in de meeste gevallen niet het geval. Misschien dat het thema hier mede schuldig aan is. 'Kijk ons nu hier eens' is een thema dat weinig houvast geeft en de fotograaf niet voldoende uitdaagt om te laten zien hoe ze in de wereld staan.

Wat de jury opviel, was hoeveel plezier de deelnemers gehad hebben in het verbeelden van het thema. Sommige series waren nogal gezocht, maar anderen zijn zeker serieus met verhalende fotografie beziggeweest. Waarbij veel inzenders moeite hadden om dit verhaal in beeld te brengen. Documentaire fotografie is een beeldverhaal waarbij onderzoek zeker een rol mag spelen. Wat gebeurt hier en wat vinden we ervan? Hierbij gaat het om een verhaal met een begin, een middenstuk en een einde of vijf verschillende visies op eenzelfde onderwerp. In veel series mist deze balans. In veel series is het moeilijk begin of eind te ontdekken, of lijken op twee gedachten te hinkten. Documentaire fotografie gaat over iets wat je bezighoudt. Wat raakt jou? Nieuwsgierigheid en waardering zijn drijfveren. Een goede documentaire serie toont respect voor iets wat is gebeurd. Het is dan ook niet verrassend dat een typisch documentaire reeks de eerste prijs in deze prestigieuze wedstrijd heeft gewonnen.

“Een Simon Carmiggelt serie”

De winnende serie is gemaakt door Fc de Verbeelding. De fotografen zijn Rob Agterberg en Fred Elfrink. De serie gaat over Café Toque Toque op de Oude Gracht in Utrecht. Een locatie die, volgens de inzenders, deed denken aan vroeger tijden, maar is geworden tot het zoveelste trendy eetcafé. “Een Simon Carmiggelt serie”, merkt jurylid Jan Nabuurs vergenoegd op. Waarop de rest van de jury instemmend reageert. “Het onderliggende thema is hoe mensen zich voelen of verhouden in de ruimte”, aldus de jury. Wat de jury opviel was de consistentheid van kijken. Vijfmaal is er een andere situatie met een goede blik vastgelegd en iedere foto op zich is een goede foto die wordt versterkt doordat je in de foto naar buiten of naar andere foto's in beeld kunt kijken. Het beeld klopt en het beeld klopt bij het verhaal.

Zijn we de weg kwijt, of niet?

De tweede prijs is voor Jeanette Cramwinckel en Hanny van Moorsel met hun serie 'Eenzelvige sportieve activiteiten'. Deze geënceneerde serie toont individuele sporters die in het verkeerde seizoen zijn geplaatst. Volgens de jury zet het thema je aan het denken over de zothed van de Nederlanders. Zijn we met z'n allen de weg kwijt of niet? De foto's zijn zeer over de top en daardoor humoristisch. Toch is deze serie volgens jurylid Tom Meerman zeker documentair: “Het gaat over wat er in Nederland gebeurt. Over het feit dat sport verboedert, maar steeds meer mensen een individuele sport zoeken. Bovendien gaat deze serie in op de actualiteiten omdat het ook over de strenge winter van dit jaar gaat.” De jury bestempelt de serie als verrassend, speels, fris en origineel. Daarnaast is er goed gekeken en goed gefotografeerd waardoor een symmetrische serie is ontstaan.

Jezelf laten zien

Leo Kwinten en Leo van Kuik winnen de derde prijs met hun serie 'Schoonheidswedstrijden'. De serie was niet de enige die een hondententoonstelling als onderwerp had, maar deze serie onderscheidde zich door zijn kwalitatief goede documentaire en fotografisch gehalte. Hoewel het onderwerp een hondententoonstelling is, gaat de serie over jezelf laten zien en opdoffen en over de relatie tussen de hond en zijn baasje. Het is een consistent verhaal waarin veel is te zien en de juiste keuzes zijn gemaakt. De serie vormt een eenheid.

Engel en Bengel

De aanmoedigingsprijs is voor de 3 fotomusketiers, Lenie Dorland, Marjolie Hetharia, Natascha Greive voor hun serie 'Engel en Bengel'. Zij ontvangen deze prijs omdat de serie over henzelf gaat, waarbij ze fotografie gebruiken als taal voor wat ze willen vertellen. Ondanks de geënceneerde fotografie is het geen toneelstukje. De serie gaat over hoe de drie elkaar ergens toe brengen. Over hoe er een bepaalde chemie ontstaat wanneer ze met zijn drieën zijn. De drie vrouwen stimuleren de gekkigheid en creativiteit bij elkaar en zijn verrast door het plezier dat dit hun oplevert.